

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 48. S. Cyrillus Jerosolymitanus deponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

tarios rogat, ut sollicitè fidem eorum, qui ad se venirent, examinent, & qui Doctrinam Arianorum tenerent, constanter rejicerent, eos autem Catholicos, qui cum illis communicarent, hortentur, ut ab Arianis se separarent, si facturos se promitterent, cum iis Monachi communionem haberent, & hos, qui hæreticorum societatem fugere nollent, devitarent.

§. XLVIII.

S. Cyrillus Jerosolymitanus deponitur.

Acacius Cæsariensis suam Sedem obtinebat, non obstante Concilii Sardicensis Decreto, quo depositus fuerat. Lis ei erat de juribus Ecclesiæ suæ Metropolitanæ cum S. Cyrillo Jerosolymitano, qui, cum Sedem Apostolicam occuparet, negabat eam Ecclesiæ Cæsariensi esse subiectam. Ex Doctrinæ diversitate crevit dissensio, quippe Acacius Arianus erat, & S. Cyrillus Doctrinam Catholicam tenens, Filium Consubstantialem docebat. Itaque alter alterum de errore in fide accusabat. Acacius, ut erat in rebus gerendis promptus, & perspicax, S. Cyrillum præveniens, sæpius ad se citavit; is, cum Superiorem non agnosceret Acacium, nulla esse causam, cur compareret,

Sæculum IV.
A. C. 357.

Theod. II.
hist. c. 26.
Sozom. IV.
c. 25.

Phil. IV.
c. 13.

Hist. Eccles. Tom. III.

Z z reret,

Sæculum IV. reret, arbitrabatur. Interim Acacius
 A. C. 357. prenſata hac occasione Cyrillum coacto
 Concilio deponit, quod duobus annis ci-
 tatus comparere, & ad objectas accuſa-
 tiones reſpondere contumaciter renuiſ-
 ſet. Accuſationis ſubſtantia erat, quod
 S. Cyrillus Eccleſiæ Theſauros vendi-
 diſſet. Factum erat, ut annonæ inopia
 Diœceſanos Jerofolymitanos premente,
 omnes in tanta neceſſitate ad Cyrillum,
 a quo opem ſperabant, ſe converterent,
 atque ipſe pecunias non habens, vaſa
 quædam ad decorem reſervata, & pan-
 nos pretioſos venderet. Accidiſſe dein-
 de ſerunt, ut quiſquam obſervaret, for-
 minam, in theatro ludentem, illa veſte
 indutam eſſe, quam ipſe Eccleſiæ donas-
 ſet; dum curioſe inquit, unde accep-
 ſet, a mercatore emiſſe comperit, ipſum-
 que mercatorem ab Epifcopo. Ejusmo-
 di fuere cauſæ, quas Acacius ad depo-
 nendum S. Cyrillum obtendit.

Socr. II. c. 40 S. Cyrillus contra Leges ſe condem-
 natum ratus, ad majus tribunal appella-
 vit, & ipſum appellationis actum ad eos,
 qui ſe depoſuerant, miſit. Conſtantius
 Imperator appellationem approbavit, ſed
 nihilominus pro nulla habita eſt, & S. Cy-
 rillus accuſatus, quod ipſe primus judi-
 ciorum ſæcularium more auſus fuiſſet
 appel-

v. Marca
 Concord. l.
 VII. c. 2.
 §. 10.

appellare. (*) S. Cyrillus itaque ab A-
 cacio non solum depositus, sed etiam Je-
 rosolyma pulsus, Antiochiam venit, quæ
 tunc Leontio defuncto, & Successore nec-
 dum electo, nullum habebat Episcopum,
 inde ergo Tarsum se contulit, & apud
 Episcopum Silvanum mansit; id ubi A-
 cacius rescivit, scripsit ad Silvanum, &
 Zz 2 depo-

(*) Hæc Fleurii verba P. Balduinus in Refle-
 xione ad hunc librum reprehendit. Oportuisse
 de S. Cyrillo modestius loqui. Fleurius S. Cy-
 rillum non accusat, sed ab aliis accusatum refert.
 Deinde arguit, quod Fleurius ad Numerum
 XLVII. mentionem faciat de lapsu Liberii Epi-
 stola ad Solitarios, & non excerpserit illa ver-
 ba: *Quæ enim per tormenta contra priorem
 ejus sententiam extorta sunt, ea jam non me-
 tuentium, sed cogentium voluntates habendæ
 sunt.* Fleurius omnia excerpere non potuit,
 nam quæ de hac Epistola sola extraxit ferme duo
 folia implent. Et nullibi rigidus Liberii Cen-
 sor est. Ergo hic iterum nulla malæ fidei um-
 bra. Quæ inferius P. Balduinus in hac Refle-
 xione subjungit, Fleurio non nocent, sed fa-
 yent. Ceterum hæc Patris Balduini verba ex Episto-
 la S. Athanasii excerpta serviunt ad retundendam
 Interpretis germani impudentiam, dicentis, ut
 in superiore Nota vidimus, S. Athanasium Libe-
 rii Pontificis lapsum vituperasse, & non ex-
 cusasse.

Sæculum IV. depositionis Cyrilli certiolem reddidit,
 A. C. 357. Sylvanus tamen non ideo S. Cyrillum a
 publico in Ecclesia officio arcendum existi-
 mavit, tum quod maxima eum Vene-
 ratione prosequeretur, tum ne populus
 sermonibus ejus, quos avide audiebat,
 privaretur.

§. XLIX.

*Epistolæ Episcoporum Galliæ ad
 S. Hilarium.*

*Hilar. de
 Syn. init.*

ANNI jam tres effluxerant, ex quo S. Hi-
 larius Pictaviensis in exilio vivens,
 ab Episcopis Galliæ nihil litterarum ac-
 ceperat, quamvis diversis e locis ad eos
 scripsisset. Tandem timuit, ne volunta-
 rium esset silentium, ipsique cum totalis
 in errorem lapsi essent, hinc ipse quoque
 silere statuerat, nec cum ipsis ultra com-
 municare, postquam secundum Domini
 Nostri præceptum sæpius monuisset; non
 enim credibile sibi videbatur, eis Epi-
 stolarum suarum nullam fuisse redditam,
 quibus de statu Ecclesiarum Orientalium,
 atque de fide, & zelo multorum Episco-
 porum referebat. Tandem aliquas ab
 eis accepit Epistolas, ex quibus intelle-
 xit, si prius nullas accepisset, nullam sub-
 esse causam, quam quod locum, ubi ipse
 moraretur, nescivissent. Summo latti-
 tiæ sensu perspexit, ipsos fidem servasse
 inte-